

SZERKESZTŐSÉG: BUDAPEST, IV. PÁPNÓVELDE-UTCA 8. Telefon száma 55-SS.

EGYETÉRTÉS

Csávoleszky Lajos tulajdonos és felelős szerkesztő.

Kossuth Ferencz főmunkatársa.

KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IV. PÁPNÓVELDE-UTCA 8. Telefon száma 51-66.

A függetlenségi párt manifestuma.

Az országgyűlési függetlenségi és 48-as párt az 1848-iki alkotások ötvenéves emlékeztetének napjára, március 15-ére, a következő szöveget intézi a magyar nemzethez:

Ötven esztendőnek annak, a mikor nemzetünk újra született s újra alkotta Magyarországot s újra szervezte az ország intézményeit.

Egyesítette Erdélyt az anyaországgal s megeremeltette háromszáz éves szakadás után a magyar birodalmat, a mint az az Árpádok és Hunyadiak dicső korában fennállott.

Megszüntette Ausztria erőszakos gyámokodását s Magyarországot újra beiktatta régi fényes helyére, a szabad és független államok sorába.

Józán korlátok közé szorította a királyi hatalom jogait s a nemzetnek minden szükséges jogát megalkotta arra, hogy adót, közterhet, katonát, háborút a nemzet akaratára nélkül ránk róni ne lehessen.

Minden egyházi és minden nemzeti-ségnek megadta azt a szabadságot, mely azok felvirágzására szükséges volt s mely az állam erejét meg nem béníthatta.

Nagy és dicső alkotások ezek! De nagyobbak és dicsőbbek azok, melyeket a népek szabadságáért, mindnyájunk jólétéért és boldogságáért teremtett.

Ötven esztendő előtt csak a nemes ember volt szabad — és csak a nemes embert ismerték el magyar nemzetnek.

De ma ötven esztendőre szabaddá lett az ember s nemessége magyar nemzeté a jobbjá, az iparos, a munkás, s erős joga, egyenlő törvénye s edes hazája lett Magyarország mindenkiné születési, vallási és nemzeti-ségi különbség nélkül.

Shabaddá lett a szó és a gondolat, az értés és az eszme. Gyűlöletben, egyesületben és sajátban nyüg nélkül működhetett az emberszeretet és honfűzéség.

Shabaddá lett a föld, az ipar, a munka és a vállalkozás. Elmúltak azok a rossz törvények és vad szokások, azok a cözések és szabadsalmak, melyek csak pártfogásból engedték meg a kenyérkeresetét.

Megszűnt a szolgaság, a robot, az uraság dolga, az erőszakos katona-fogódság s ezentul nem attól függött az emberi méltóság, ki milyen szülöktől származott.

Egyenlő lett a törvény mindenkiné s egyenlő lett a törvény előtt mindenki. Adó és közteher alól nem lett kiváltsága senkinek.

Igaz alkotmányja lett a magyar nemzetnek. A kormány tagjai felelősek. Köztisztviselővé lehet mindenki. Az országgyűlési tagjainak megválasztásában joggal hátröz mindenki, nemesak a régi nemes. Ötven-

ezer szavazat helyett egy millió honpolgár szavazata választja a képviselőt. Ezeket tervezte, ezeket határozta, ezeket alkotta ötven év alatt a törvényhozás bölcsesége.

Önérzettel, dicsőség tudatával s mélységes hála érzetével emlékezünk 1848-ra.

Hála érzetével azon dicső ösökre is, kik a nemesség szük körében születve, lemondtak kiváltságokról, s a szabadságot önként megosztották az elnyomott jobbakok millióival.

Igy született újra edes hazánk, imádot magyar nemzetünk. Ily fenséges alakban lépett be újra a magyar birodalom a múlt és szabad államok sorába.

Március 15-ének napja volt az újjászűletés napja.

Megemlékezzünk e napon a multról, hogy annak gyászából és dicsőségéből tanulságot és honfűzetet gyűjtünk a jelenre!

Megemlékezzünk e napon a jövődőről, hogy azoknak számára, a kik utánnuk következnek, dicsőbb és boldogabb Magyarországot hagyassunk örökségül.

Az ösök minden igyekeztetének nem lett sikere. Minden reményeségünk be nem teljesedett. A királyok, a kormányok és a törvényhozások nem mindig voltak bölcsék és őszelenekek s gyakorta jobban törekedtek a hatalomra, mint nemzetünk boldogságára.

Sök esorbája van ma is még a szabadságnak, sok el nem ismert igazság az ország munkásosztályának és földművelő népének, sok gyöngeség, sok tévedés és sok konokosság uralkodik még most is azok fölött, kiknek kezükben a hatalom a segítségére s kik ezt a hatalmat nem jól gyakorolják.

De emlékezünk 1848-ra! A hü emlékezésből megszületik majd ez az elszántság s az a fenséges erény, mely megtölti öseink lelket akkor s mely a 48-iki alkotásokra vezetett.

Ez az elszántság és az az erény javítja majd meg jelenünket s teszi dicsővé jövőnket.

Dicsőség a multnak! Örök élet edes hazánknak!

Kelt az országgyűlési függetlenségi és 48-as pártnak Budapestén 1898. évi márczius 9-én tartott ülésében.

Az országgyűlési függetlenségi és 48-as párt.

Magyar és román tisztiek barátkozása.

Budapest, márcz. 11. A mult tavaszán a brassai huszár tisztiek kirándultak Smalába, a hol öket román bajtársak szívesen fogadtak. Ezt a szíves vendéglátást viszonzandók, a telen meghívták a plojești helyőrség tiszti karát Brassába egy tiszti mulatságra.

A kapitány nőcséki.

— Ha a sors még arra viszi, hogy gazdasszonyi állomást kap, hát azt tartsa mindig szem előtt Málési, hogy a kamrából lophat annyit, a mennyit észre nem vesznek; de az ezüstneműhöz nem szabad nyúlni.

III.

Agnes meg intt élt köztük ifjúságát, üdeségével e kiszáradt szívek között. Ziza, a ki örökké azzal a sóhajattal hunyta álomra szemét, hogy ő, bárcsak álmban meglátná jövődöbjéje arcát, vajjon szöke-e, barna-e, már az első havat háján horaja.

IV.

Ziza egyszer, délután, már őszbe fordult az idő, beszélni kezdett: — Agnes, hallod Agnes... Agnes felpillantott. — Nos? — Ziza szürke fonnyadt arczával busan nézett felé.

V.

Ziza egyszer, délután, már őszbe fordult az idő, beszélni kezdett: — Agnes, hallod Agnes... Agnes felpillantott. — Nos? — Ziza szürke fonnyadt arczával busan nézett felé.

— Bizonny a nőcsék, szölt gyakran, szeretik a kemény férfiakat; mivel szemével felelmetesen tekintett körül. Ziza áhíttatosan jegyzte meg: — Ah, maga pajkos százados ur... és mosolygott Kövínere. Kövíné gyorsan maga kis hasonlatokkal volt teli, de gyorsan mondta: — Színtén én is... De nálam, edes Zizuskám már elvetélt a verbénát, a jövő héten a pütniákat ültetjük.

Ziza meghajította a fejét. A kapitány sebesen mondta: — Ó, Züzánn kisasszony, ha hadsereg nem volna a világon! — Hiszen én is... Jánoskám azt beszélte tegnap, hogy egy akasztott embert találtak a csőszök az erdőn — szölt Kövíné borzongva. Ziza is borzongott, de a kapitány felé helyeslőleg intett. Miután e nagy nőhódító szakállá formát bajszát pödörgötte, közben félelmen tekintett körül. Kövíné ráhunyortott Zizara, Ziza kisasszony hasonlókép Kövínere. Aztán gyorsan Agnes felé pillantottak, majd az elmerült kapitányra.

De a ház nem szűkölödött vendégekben most sem. A régi nem maradtak el Agnes miatt. Söt Kolup, a vén penzionistás kapitány történetesen háromszor viatelt egy héten, a rendes egyszeri megjelenés helyett. Bár mondásai ugyanazok maradtak ezután is. A hét alatt tehát háromszor mondta el kalandját egy bolond takácsnak, a ki a végén a kalandnak nyomtalanul eltűnt. Kolup kapitány ura a hét láthatólag kicserezte. Utóljára már csak nagy megerőtétellel tudott emlékezni a helyre és időre, elientmondásokba keveredett, de annál nagyobb volt a diadal, mikor kiegyenesedett, balkarjával vezényelve elődörgötte: — Bertök, a bolond takács azóta elveszett tekintetem elől.

Ziza áhíttatosan és neszel enlő lebegett a szőnyegeken, csodálatos apró süteményekkel szolgálva vendégeinek. (Kolup kapitány ur némi habozás után felvette a harozt gyér fogát és „e kis hasonlatokat” köztölt.) Agnes a szoba sarkában gyanysított, kedvetlenül és fáradtan. Fehér homlokát tenyérbe hajította.

— Nem, nem... Ilyentől nem kell félnie, Málési.

Agnes toppantott a lábával. Hirtelen nem tudta e szép felt özvegy, vajjon mérgekeden-e, vagy kacagjon? Málési, ha a szerencséről szólt, a mi szegény Ziza hugará várhatna, az ábrándos vénleányra.

De a ház nem szűkölödött vendégekben most sem. A régi nem maradtak el Agnes miatt. Söt Kolup, a vén penzionistás kapitány történetesen háromszor viatelt egy héten, a rendes egyszeri megjelenés helyett. Bár mondásai ugyanazok maradtak ezután is. A hét alatt tehát háromszor mondta el kalandját egy bolond takácsnak, a ki a végén a kalandnak nyomtalanul eltűnt. Kolup kapitány ura a hét láthatólag kicserezte. Utóljára már csak nagy megerőtétellel tudott emlékezni a helyre és időre, elientmondásokba keveredett, de annál nagyobb volt a diadal, mikor kiegyenesedett, balkarjával vezényelve elődörgötte: — Bertök, a bolond takács azóta elveszett tekintetem elől.

Ziza áhíttatosan és neszel enlő lebegett a szőnyegeken, csodálatos apró süteményekkel szolgálva vendégeinek. (Kolup kapitány ur némi habozás után felvette a harozt gyér fogát és „e kis hasonlatokat” köztölt.) Agnes a szoba sarkában gyanysított, kedvetlenül és fáradtan. Fehér homlokát tenyérbe hajította.

— Bizonny a nőcsék, szölt gyakran, szeretik a kemény férfiakat; mivel szemével felelmetesen tekintett körül. Ziza áhíttatosan jegyzte meg: — Ah, maga pajkos százados ur... és mosolygott Kövínere. Kövíné gyorsan maga kis hasonlatokkal volt teli, de gyorsan mondta: — Színtén én is... De nálam, edes Zizuskám már elvetélt a verbénát, a jövő héten a pütniákat ültetjük.

Ziza meghajította a fejét. A kapitány sebesen mondta: — Ó, Züzánn kisasszony, ha hadsereg nem volna a világon! — Hiszen én is... Jánoskám azt beszélte tegnap, hogy egy akasztott embert találtak a csőszök az erdőn — szölt Kövíné borzongva. Ziza is borzongott, de a kapitány felé helyeslőleg intett. Miután e nagy nőhódító szakállá formát bajszát pödörgötte, közben félelmen tekintett körül. Kövíné ráhunyortott Zizara, Ziza kisasszony hasonlókép Kövínere. Aztán gyorsan Agnes felé pillantottak, majd az elmerült kapitányra.

Ziza egyszer, délután, már őszbe fordult az idő, beszélni kezdett: — Agnes, hallod Agnes... Agnes felpillantott. — Nos? — Ziza szürke fonnyadt arczával busan nézett felé.

Ziza egyszer, délután, már őszbe fordult az idő, beszélni kezdett: — Agnes, hallod Agnes... Agnes felpillantott. — Nos? — Ziza szürke fonnyadt arczával busan nézett felé.

Ziza egyszer, délután, már őszbe fordult az idő, beszélni kezdett: — Agnes, hallod Agnes... Agnes felpillantott. — Nos? — Ziza szürke fonnyadt arczával busan nézett felé.

Ziza egyszer, délután, már őszbe fordult az idő, beszélni kezdett: — Agnes, hallod Agnes... Agnes felpillantott. — Nos? — Ziza szürke fonnyadt arczával busan nézett felé.

A képviselőházból.

Az új ünnep, a negyvenvelezadiki nagy események ötvenedik évfordulója alkalmából megalkotandó nemzeti ünnepről ma a képviselőház napirendjére.

Zsigmondy Gyula rövid előadói beszédével kezdődött az ülés. S az előadó mult hangon, minden hatás nélkül mondotta el beszédét, melyben a hódoló feliratról is megemlékezett s konstátálta, hogy abba — néhány értelemszavó sajtóhiba csuszolt.

Kossuth Ferencz mondta el ezután, a függetlenségi párt nevében, határos beszédét. Ráutalt arra, hogy a mikor tavaly megtette ide vonatkozó indítványát, két cél lebegett előtte: hogy legyen a magyar államnak egy institált ünnepe és hogy márczius 15-ike ünneppé téssek. S kijejtette, hogy miért épen márczius 15-dike! E fejtegetését a szélsőbal zajos helyeslésekkel kísérte, valamint beszédének különösen ama részét, a melyben figyelmeztelte a kormányt, hogy a közelzem e napot ugy is megteheti már nemzeti ünneppé. Hatáson fejtegette, hogy a nemzet csak azt ünneplheti, a mit érez, de ha a szentesítésért ünneppélesen köszönetet mondhat is, a nemzeti akarat, melyet ünneplünk, márczius tizenötödikével forrt egybe.

Beszédét, pártja zajos helyeslése közben, azzal fejezte be, hogy a törvényjavaslatot a párt elfogadja, a mennyiben az 1848-iki alkotások megünneplésére céloz, de a részleteknél egyéb módosítások közt az is javasolni fogja, hogy az ünnep ne április 11-én, hanem márczius 15-én legyen.

Pölcner Jenő is szépen s a szélsőbal megmegülő helyeslése közben fejtegette ki, hogy nem így óajátotta a közvélemény az 50 éves jubileumot megünnepelni.

Zajos helyeslés közt jelentette ki, hogy a javaslat jelen alakjában a közérzettel ellentétben állván, ezt csak úgy fogadják el, ha a részletes tárgyalás során az ő értelemnek megfelelően fog átalakíttatni.

Gróf Apponyi György! — hallatszott most az elnöki emelvénnyel. Lakatos Miklós szólította így vélelőn Apponyi Albertot.

Apponyi hozzájárult a javaslatához, elfogadja ünnepnapul az április hó 11-két, de már a felirat szövegét nem hagyhatja szó nélkül.

Szép és kimagasló volt Apponyi beszédének ama része, a melyben rámutatott a zordon jelenre, mely nem alkalmas ez évforduló ünneplésére. Mert azt ünnepejük, a mi valóban nincs meg: a jogegyenlőséget, a sajtószabadságot.

A felirati tervezetet valósággal szétbontozta és kimutatta, hogy lehetetlen ezt a feliratot elfogadni, mely tévedésekkel van teli s még irány tekintetében sem méltó a nagy alkalomhoz. Végül 15 tagu ad hoc bizottság kiküldését kérte új felirati javaslat szerkesztésére.

Eötvös Károly Apponyi indítványához hozzájárult, de hangsúlyozta, hogy a javaslat szerkesztéséből nem lehet kihagyni az országgyűlés másik háztát sem.

Zajos helyeslés közt jelentette ki, hogy a javaslat jelen alakjában a közérzettel ellentétben állván, ezt csak úgy fogadják el, ha a részletes tárgyalás során az ő értelemnek megfelelően fog átalakíttatni.

Gróf Apponyi György! — hallatszott most az elnöki emelvénnyel. Lakatos Miklós szólította így vélelőn Apponyi Albertot.

Apponyi hozzájárult a javaslatához, elfogadja ünnepnapul az április hó 11-két, de már a felirat szövegét nem hagyhatja szó nélkül.

Szép és kimagasló volt Apponyi beszédének ama része, a melyben rámutatott a zordon jelenre, mely nem alkalmas ez évforduló ünneplésére. Mert azt ünnepejük, a mi valóban nincs meg: a jogegyenlőséget, a sajtószabadságot.

A felirati tervezetet valósággal szétbontozta és kimutatta, hogy lehetetlen ezt a feliratot elfogadni, mely tévedésekkel van teli s még irány tekintetében sem méltó a nagy alkalomhoz. Végül 15 tagu ad hoc bizottság kiküldését kérte új felirati javaslat szerkesztésére.

Eötvös Károly Apponyi indítványához hozzájárult, de hangsúlyozta, hogy a javaslat szerkesztéséből nem lehet kihagyni az országgyűlés másik háztát sem.

A törvényjavaslat legnagyobb hozagának mondomta — a szélsőbal élénk helyeslése közben — azt, hogy nem emlékszik meg az 1848-iki alkotások legfontosabbjáról, a nemzeti jelleg és államjogi önállóság megalapításáról. Kijeztette, hogy szükséges ezen ünnep állandósítása, pedig ellenkezője történt annak, hogy ez a két szó „minden időkre” kihagyatott.

Üdvösnék látja a javaslatban levő alapeszmét s ezért a javaslatot általánosságban elfogadja.

Az, hogy a király velünk együtt ünnepli a 48-iki alkotások emlékét, egyenesen nemzeti szerencsének jelezte, de hibáztatta, hogy az ünnep dátumával az ünnepet Bánffy udvari ünneppé akarja változtatni.

A ház még Eötvös Károly szavainak hatása alatt állott, a mikor felmelekedett Bánffy s röviden reflektált az elhangzott beszédre. Maga is jelezte, hogy tartózkodni akar a mélyebb vitaközéletről, de azért mégis tett néhány észrevételt az április 11-ki dátum mellett. Kijelentette azután, hogy a „minden időkre” szavak kihagyása épen-séggel nem egy értelemszavó, mintha most már az ünnep csak ez időre állítandó fel, de a két szó felesleges volt, mert hisz minden törvény addig érvényes, míg újabb nem hozatik.

Apponyi indítványát nem fogadta el, de abba beleegyezett, hogy a feliratot küldék vissza az igazságügyi bizottsághoz.

Asóth János rövid felszólalása után az elnök öt percz szünetet adott.

Szünet után még Polányi Géza és Barabás Béla beszéltek és pedig mindketten érdekesen, hatással.

Polányi is természetesen azt sürgette, hogy az ünnep márczius 15-én legyen.

Fejtegetéseit érdeklődéssel hallgatta a ház, de a mikor azt fejtegette, hogy mi most tulajdonképen a nemzeti akaratot gúajjúk ünnepelni, a mely a korona akaratá ellenére is érvényesül... az elnök figyelmeztette, hogy az alkotmányos tényezőkről ne emlékezzék meg így.

Barabás Béla beszédében is beleesendült egyszer az elnöki csepenyű. A fejedelmi szöszegést emlegette s többen — a miniszterelnök is — arra figyelmeztettek, hogy Barabás fejedelmi esküszöszegést emlegetett.

Az elnöki figyelmeztetés után Barabás a szélső baloldal élénk özvenzete közt fejezte be a beszédét. Holnap folytatják e javaslat tárgyalását.

Az ülésről szóló részletes tudósítást lapunk mellékleten közöljük.

Közéletünk.

Ma már nincsen kemény igazság, a melyet Magyarországon el lehetne valakinek mondani, ha csak egy párbajra nincs elkészülve az ember.

Mert mindenki párbajozik és mindenért párbajozik. A szünez jütekét megkritizálják: s értes, melyet csak a vér moshat le.

Az ügyvéd fejtelentést tesz valaki ellen, rohannak a patentirozott segédek, hogy álljon helyt. Mégse teszi? Hírlapi nyilatkozat jön, melyben legenyhébb kifejezés a „gyáva gazember”, vagy pedig kutyakorbács az utca közepén.

Tévedsz. A kapitány téged szeret... Lehajította a fejét a himzész felé. Ziza szólni akart, de annyira elfogódott lón, hogy hang nem jött a torkára. Felcsillant a szeme, aztán ábrándozva hunyta le. Végre, sokára kérdezte: — Nem tévedsz?... Agnes, nem-e?

Agnes bólintgatott a fejével. Kivülről az ambíttus kököczián a kapitány botjának kopogása hallatszott be. Már be is biccegett a szobába, féllelmen nézett körül, piros kutyabőr-keztényű hazugatta és dörgő hangon mondta: — Ó, a nőcsék!... Bon zsúr, madám és manzeil... Kiszihánd.

Persze, Kalar, a mérges szomszéd a palánk mögött sokat dörsölte ezen közben a kezét és rosszakat mondott bele: Vén bolondokról, az életlől, boldogságtól elkésett emberekről.

— Ah, hát még emlékszik ön arra? En is emlékezem ám. Régen történt már, s azért meg-bocsátottam önké, de el nem felejtettem. Most is csakugyan az a hitvány ember ön, a ki akkor volt. Emlekeztetésre legjobban szöll ellene.

Steinmetz hattal adott annak a helynek, mely a szoba egyetlen kijáratának látszott. Hanem azonkívül még két másik ajtó volt eljrejte a tölgfya-lapok közt, de arról Chauville semmit sem tudott, Nem merte levenni szemét társának széles arcáról, melyen különös, vészit jósló piros foltok mutatkoztak.

— Varom, hogy viselkedését kimagyarázza, — szölt most harsgó hangon a német.

— No lám, — felelé de Chauville. Akkor még sokáig kell várnia, edes barátom. Nem ismerem el jogát, hogy engem az én telteimért kérdőre vonjon. Senkinek sem vagyok felelős tényeimért, de legkevésbé önké. Az az ember, a ki a más dolgáiba avatkozik, a saját ügyeit hanyagolja el. Ajánlom tehát, hogy foglalkozzék a saját ügyeivel. Engem pedig legyen szives most már kieresztelni.

De Chauville szavai elég bátorságot árultak el ugyan, de akjai azért remegtek. A részlető szájt pedig legnagyobb áruól az alkalmatlan pillanatokban. Felretolta Steinmetzet, de azért nem mozdult az ajtó felé. Az asztal közöttük állott.

— Ah, hát még emlékszik ön arra? En is emlékezem ám. Régen történt már, s azért meg-bocsátottam önké, de el nem felejtettem. Most is csakugyan az a hitvány ember ön, a ki akkor volt. Emlekeztetésre legjobban szöll ellene.

— Ha a sors még arra viszi, hogy gazdasszonyi állomást kap, hát azt tartsa mindig szem előtt Málési, hogy a kamrából lophat annyit, a mennyit észre nem vesznek; de az ezüstneműhöz nem szabad nyúlni.

Málési ráerosz areza lilaszínt lott. Nagyot nyílt, aztán kifordult az ajtón, de a küszöbről még visszafordult Zizához és siránkozó hangon mondta: — En meg csak arra kérem a felséges jó Istent, hogy a kisasszony szerencsés el ne orozza más... Szürke szemével Agnes felé vágott.

Ziza összeharapta az ajkát, a czvikkerje mögü szerencsétlenkedve pillantott körül. Halkan mondta: — Nem, nem... Ilyentől nem kell félnie, Málési.

Agnes toppantott a lábával. Hirtelen nem tudta e szép felt özvegy, vajjon mérgekeden-e, vagy kacagjon? Málési, ha a szerencséről szólt, a mi szegény Ziza hugará várhatna, az ábrándos vénleányra.

De a ház nem szűkölödött vendégekben most sem. A régi nem maradtak el Agnes miatt. Söt Kolup, a vén penzionistás kapitány történetesen háromszor viatelt egy héten, a rendes egyszeri megjelenés helyett. Bár mondásai ugyanazok maradtak ezután is. A hét alatt tehát háromszor mondta el kalandját egy bolond takácsnak, a ki a végén a kalandnak nyomtalanul eltűnt. Kolup kapitány ura a hét láthatólag kicserezte. Utóljára már csak nagy megerőtétellel tudott emlékezni a helyre és időre, elientmondásokba keveredett, de annál nagyobb volt a diadal, mikor kiegyenesedett, balkarjával vezényelve elődörgötte: — Bertök, a bolond takács azóta elveszett tekintetem elől.

Ziza áhíttatosan és neszel enlő lebegett a szőnyegeken, csodálatos apró süteményekkel szolgálva vendégeinek. (Kolup kapitány ur némi habozás után felvette a harozt gyér fogát és „e kis hasonlatokat” köztölt.) Agnes a szoba sarkában gyanysított, kedvetlenül és fáradtan. Fehér homlokát tenyérbe hajította.

Telefon száma 55-... KEZELŐKÉZELÉSI DI... Vidéke postán v. helyben ház... Egy évi... Egy évi... Egy évi...

Március

Aadt uram esőt, net. Adtál Bánfyt ün... közönet! Az ország mérv... régóta; mindenki... hogy miért? Most kitalálták, h... törvény, míg nines... bölcsesség kellett, m... azok tudták, kik... nyakig beleemeytve... vizsgált lelett ifju is... szent igazságot mag... rint a képviselőház... Akármily véleml... terelőknek a kép... mégis elhiszi, hogy... minden ember tudja... Éme, itt van a... mi szárnaly lelkes... fogni a miniszterle... darat; mert hisz a... kép ünnepelethné... a mi nem volt... nyé nem lett; tör... mig nem szentesít... Lám, lám, ezt... tudta, csak egy fél... rá e nagy igazságr... lovát adt az Isten... azt sem tudta, h... nagy napot, a mely... Pilvax-kávéházban... összejött; és mer... nyitottak; mikor p... mában delet hara... delni ment; csak... ugyancsak eserny... jelent meg a 12 p... badság vállalkas... volna a sajtószaba... Mikép is jöhető... furcsa gondolatra... pot a hosszú küzd... nap emlékélv f... nagy vívmányok e... Vajjon lett volna... ha be nem követk... tés? Ugy-e hogy n... szentesítés napja... Ugyan-ugyan, mi... kor is lett szentes... tetett? A hazba... szerint április 11-... jobban kellene m... lapjain a szentesít... senki sem csodá... ban, mint a m... rülne, hogy tulaj... jött létre a szente... mint a hogy so... akkor valóban m... jutna az ünneplé... mikép ünneplhet... Pedig az udvari... egy történelmi t... és az április 14-... 11-ikét faragni. Jó lesz talán j... ily kétey terhet n... lelkes törvényjav... Legyen e kétey

Adtál uram esőt, net. Adtál Bánfyt ün... közönet! Az ország mérv... régóta; mindenki... hogy miért? Most kitalálták, h... törvény, míg nines... bölcsesség kellett, m... azok tudták, kik... nyakig beleemeytve... vizsgált lelett ifju is... szent igazságot mag... rint a képviselőház... Akármily véleml... terelőknek a kép... mégis elhiszi, hogy... minden ember tudja... Éme, itt van a... mi szárnaly lelkes... fogni a miniszterle... darat; mert hisz a... kép ünnepelethné... a mi nem volt... nyé nem lett; tör... mig nem szentesít... Lám, lám, ezt... tudta, csak egy fél... rá e nagy igazságr... lovát adt az Isten... azt sem tudta, h... nagy napot, a mely... Pilvax-kávéházban... összejött; és mer... nyitottak; mikor p... mában delet hara... delni ment; csak... ugyancsak eserny... jelent meg a 12 p... badság vállalkas... volna a sajtószaba... Mikép is jöhető... furcsa gondolatra... pot a hosszú küzd... nap emlékélv f... nagy vívmányok e... Vajjon lett volna... ha be nem követk... tés? Ugy-e hogy n... szentesítés napja... Ugyan-ugyan, mi... kor is lett szentes... tetett? A hazba... szerint április 11-... jobban kellene m... lapjain a szentesít... senki sem csodá... ban, mint a m... rülne, hogy tulaj... jött létre a szente... mint a hogy so... akkor valóban m... jutna az ünneplé... mikép ünneplhet... Pedig az udvari... egy történelmi t... és az április 14-... 11-ikét faragni. Jó lesz talán j... ily kétey terhet n... lelkes törvényjav... Legyen e kétey

Mikép is jöhető... furcsa gondolatra... pot a hosszú küzd... nap emlékélv f... nagy vívmányok e... Vajjon lett volna... ha be nem követk... tés? Ugy-e hogy n... szentesítés napja... Ugyan-ugyan, mi... kor is lett szentes... tetett? A hazba... szerint április 11-... jobban kellene m... lapjain a szentesít... senki sem csodá... ban, mint a m... rülne, hogy tulaj... jött létre a szente... mint a hogy so... akkor valóban m... jutna az ünneplé... mikép ünneplhet... Pedig az udvari... egy történelmi t... és az április 14-... 11-ikét faragni. Jó lesz talán j... ily kétey terhet n... lelkes törvényjav... Legyen e kétey

Mikép is jöhető... furcsa gondolatra... pot a hosszú küzd... nap emlékélv f... nagy vívmányok e... Vajjon lett volna... ha be nem követk... tés? Ugy-e hogy n... szentesítés napja... Ugyan-ugyan, mi... kor is lett szentes... tetett? A hazba... szerint április 11-... jobban kellene m... lapjain a szentesít... senki sem csodá... ban, mint a m... rülne, hogy tulaj... jött létre a szente... mint a hogy so... akkor valóban m... jutna az ünneplé... mikép ünneplhet... Pedig az udvari... egy történelmi t... és az április 14-... 11-ikét faragni. Jó lesz talán j... ily kétey terhet n... lelkes törvényjav... Legyen e kétey

Mikép is jöhető... furcsa gondolatra... pot a hosszú küzd... nap emlékélv f... nagy vívmányok e... Vajjon lett volna... ha be nem követk... tés? Ugy-e hogy n... szentesítés napja... Ugyan-ugyan, mi... kor is lett szentes... tetett? A hazba... szerint április 11-... jobban kellene m... lapjain a szentesít... senki sem csodá... ban, mint a m... rülne, hogy tulaj... jött létre a szente... mint a hogy so... akkor valóban m... jutna az ünneplé... mikép ünneplhet... Pedig az udvari... egy történelmi t... és az április 14-... 11-ikét faragni. Jó lesz talán j... ily kétey terhet n... lelkes törvényjav... Legyen e kétey

Mikép is jöhető... furcsa gondolatra... pot a hosszú küzd... nap emlékélv f... nagy vívmányok e... Vajjon lett volna... ha be nem követk... tés? Ugy-e hogy n... szentesítés napja... Ugyan-ugyan, mi... kor is lett szentes... tetett? A hazba... szerint április 11-... jobban kellene m... lapjain a szentesít... senki sem csodá... ban, mint a m... rülne, hogy tulaj... jött létre a szente... mint a hogy so... akkor valóban m... jutna az ünneplé... mikép ünneplhet... Pedig az udvari... egy történelmi t... és az április 14-... 11-ikét faragni. Jó lesz talán j... ily kétey terhet n... lelkes törvényjav... Legyen e kétey

Mikép is jöhető... furcsa gondolatra... pot a hosszú küzd... nap emlékélv f... nagy vívmányok e... Vajjon lett volna... ha be nem követk... tés? Ugy-e hogy n... szentesítés napja... Ugyan-ugyan, mi... kor is lett szentes... tetett? A hazba... szerint április 11-... jobban kellene m... lapjain a szentesít... senki sem csodá... ban, mint a m... rülne, hogy tulaj... jött létre a szente... mint a hogy so... akkor valóban m... jutna az ünneplé... mikép ünneplhet... Pedig az udvari... egy történelmi t... és az április 14-... 11-ikét faragni. Jó lesz talán j... ily kétey terhet n... lelkes törvényjav... Legyen e kétey

Mikép is jöhető... furcsa gondolatra... pot a hosszú küzd... nap emlékélv f... nagy vívmányok e... Vajjon lett volna... ha be nem követk... tés? Ugy-e hogy n... szentesítés napja... Ugyan-ugyan, mi... kor is lett szentes... tetett? A hazba... szerint április 11-... jobban kellene m... lapjain a szentesít... senki sem csodá... ban, mint a m... rülne, hogy tulaj... jött létre a szente... mint a hogy so... akkor valóban m... jutna az ünneplé... mikép ünneplhet... Pedig az udvari... egy történelmi t... és az április 14-... 11-ikét faragni. Jó lesz talán j... ily kétey terhet n... lelkes törvényjav... Legyen e kétey

A budapesti áru- és értéktőzsde hivatalos arjegyzése 1898. márczius 11.

14 óráig szep. Vízalás reggel 7 órakor 198 cm. Hőmérőreggel 7 órakor - 0.6 C. Legszámerő reg. 7 ó. 770 m/m.

Table with columns for 'Áru' (Commodities) and 'Értéktőzsde' (Exchange). Includes sub-sections for 'A) Áru tőzsde' and 'B) Értéktőzsde' with various market data.

Table with columns for 'Különféle termékek' (Various goods) and 'Hatalmítás' (Power/Force). Lists prices for different types of goods and power units.

Table with columns for 'Hatalmítás' (Power/Force) and 'Hatalmítás' (Power/Force). Lists prices for different types of power units and related goods.

Table with columns for 'Hatalmítás' (Power/Force) and 'Hatalmítás' (Power/Force). Lists prices for different types of power units and related goods.

III. Záloglevelek és kölcsönök

Table listing various types of bonds and loans, including 'Budapesti intézkedések kölcsönök', 'Kibirtokolt országok földhitel', etc.

Table listing various types of bonds and loans, including 'Magyar hiteltörlesztési bank', 'Magyar hiteltörlesztési bank', etc.

Table listing various types of bonds and loans, including 'Magyar hiteltörlesztési bank', 'Magyar hiteltörlesztési bank', etc.

Table listing various types of bonds and loans, including 'Magyar hiteltörlesztési bank', 'Magyar hiteltörlesztési bank', etc.

VI. Takarékpénztárak részvényei

Table listing shares of various savings banks, including 'Budapesti Takarékpénztár', 'Magyar Takarékpénztár', etc.

Table listing shares of various savings banks, including 'Budapesti Takarékpénztár', 'Magyar Takarékpénztár', etc.

Table listing shares of various savings banks, including 'Budapesti Takarékpénztár', 'Magyar Takarékpénztár', etc.

Table listing shares of various savings banks, including 'Budapesti Takarékpénztár', 'Magyar Takarékpénztár', etc.

Advertisement for 'OSZTRÁK TARTOMÁNYI BANK (LÄNDERBANK) részvényesei'. Includes text about shares, interest, and contact information for the bank.

Advertisement for 'GRACZA GYÖRGY' and 'AZ 1848/49. MAGYAR SZABADSÁGHARCZ TÖRTÉNETE'. Includes text about the history of the Hungarian Revolution and the author's work.

Advertisement for 'GRACZA GYÖRGY' and 'AZ 1848/49. MAGYAR SZABADSÁGHARCZ TÖRTÉNETE'. Includes text about the history of the Hungarian Revolution and the author's work.